

[Statsministeren]

elt vedtage hvad som helst, de måtte blive enige om. Kan man forlange mere?

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Viske og viske! Hele argumentationen for dette lovforslag i dag har været, at det er suspensionen af den automatiske dyrtidsregulering, der har ført til det internationale energiprisfald og råvareprisfald og det internationale opsving, og det har også givet nogle fornuftige virkninger her i Danmark. Det er hovedindholdet i fru Jette Thomsens og andres indlæg her i dag.

Hvis det er rigtigt, at det er dette, at vi ikke har haft den automatiske dyrtidsregulering, der har givet os alle de gode ting, tror nogen så på, at det flertal, der har den opfattelse, vil tillade arbejdsmarkedets parter i praksis at forhandle sig frem til et tilsvarende system i fremtiden? Tror man virkelig det? Når hele argumentationen for, at alt er gået så strålende, som man hævder det er de sidste par år, er, at vi ikke har haft automatisk dyrtidsregulering, tror man så virkelig, at der er tale om en renvisket tavle for arbejdsmarkedets parter?

Nej, parterne ved, at hvis de aftaler noget, som smager af automatisk dyrtidsregulering, så vil det samme flertal bryde ind og genoplive lyksalighederne ved at suspendere den nye regulering.

Viske og viske!

(Kort bemærkning).

Estrup (RV):

Jeg synes, det hører med i hele denne diskussion om, hvilke muligheder forhandlings-systemet har, og hvilke muligheder der er for at indgå overenskomster, at vi bare et øjeblik kaster et blik på den historiske udvikling.

Hvad oplevede vi i 1983? Vi oplevede en overenskomstsituation, hvor dyrtidsreguleringen var suspenderet. Hvordan gik det med forhandlingerne, kunne de ikke lade sig gøre? Det synes jeg socialdemokratiet skulle overveje.

(Kort bemærkning).

Bjørn Westh (S):

Jeg får også lyst til at stille et spørgsmål til statsministeren, for hvis denne suspension

har været så gavnlig, hvorfor har Danmark så tabt produktivitet i de år, hvor dyrtidsreguleringen har været suspenderet? Hvorfor har Danmark tabt markedsandele, og hvorfor har Danmark aldrig haft et større betalingsbalanceunderskud, end vi har nu, hvis det har haft så gavnlige virkninger, at man suspenderede dyrtidsreguleringen?

(Kort bemærkning).

Anker Jørgensen (S):

Det er meget smart at bruge det begreb at viske tavlen ren, for det er jo et positivt begreb, og det er der ikke noget mærkeligt i at statsministeren og arbejdsministeren ønsker at anvende.

Men det er et tavleviskeri, som er ønsket af den ene part på arbejdsmarkedet og ikke er ønsket af den anden part. Og hvis man virkelig nøgternt og sagligt vil sige, at det er hensigtsmæssigt, at man visker en tavle ren, så plejer det at være baseret på, at man har forhandlet med parterne og fundet frem til, at det måske kunne være fordelagtigt på den ene eller hin måde. Man kan så viske tavlen ren. Så er det positive begreb brugt i rette tid og på rette sted.

Men her er det en handling, der så soleklart er i overensstemmelse, med det, som Dansk Arbejdsgiverforening ønsker. Det var det, jeg før brugte de mange ord på at forklare. Jeg skal ikke gentage dem nu, men jeg fortryder ikke et eneste af dem. Det er i virkeligheden 100 pct. det, som Dansk Arbejdsgiverforening ønsker at regeringen skal gøre, og den vil sikkert sende en takkeskrivelse til regeringen for det.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Hr. Estrup tog 1983-forhandlingerne op og sagde næsten med et smil, at det jo gik fint i 1983, da dyrtidsreguleringen var suspenderet. Skal vi så se på, hvad det var, der skete i 1983? Ja, der skete det, at ét forbund forhandlede dyrtidsreguleringen ud af overenskomsten. Dette forbund fik i betaling for dyrtidsreguleringen 7 kr. i timen. Det kan vi så omsætte til i dag.

Det, man gør her, er, at man fratager den ene part et godt forhandlingsgrundlag for at sælge noget, der har været væsentligt for par-